

Βραβευμένος

(Τα ακόλουθα εποπτικά μέσα θα τοποθετηθούν στον φανελοπίνακα με τη σειρά που αναφέρονται στο μάθημα. Θα παρατηρήσεις πως κάποια από τα εποπτικά χρησιμοποιούνται συχνά στα Μαθήματα 5.)

- 1 Ο Τσάρλυ στα σκαλοπάτια
- 2 ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 3 Καρδιά
- 4 ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ
- 5 Αμαρτωλή καρδιά
- 6 Μπέιζμπολ
- 7 Ρόπαλο
- 8 Β' Τιμόθεου 4:7, 8
- 9 ΝΙΚΗ
- 10 Σκύλος
- 11 Σκύλος που τρέχει
- 12 Καπέλο του Μπέιζμπολ
- 13 Ο Τσάρλυ που τρέχει
- 14 Πρέστον
- 15 Ο Τσάρλυ στέκεται
- 16 Καρφίτσα Κυριακού Σχολείου που χωράει στο 15
- 17 Σειρά με κορίτσια
- 18 Συμμορία αγοριών
- 19 «Μπούσι» (Το σ προφέρεται όπως το αγγλικό sh στη λέξη she)
- 20 Χαρτονόμισμα

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΣ

Ήταν Σάββατο απόγευμα. (Τοποθέτησε Τσάρλυ 1.) Καθώς ο Τσάρλυ καθόταν στα σκαλοπάτια του σπιτιού του κοίταξε ανυπόμονα το δρόμο. Ευχόταν με όλη του τη δύναμη ο Κοκκινομάλλης να ερχόταν γρήγορα έτσι που να προλάβαιναν να κάνουν λίγη εξάσκηση στο πάρκο πριν τον αγώνα. Ο Τσάρλυ ήταν first baseman της ομάδας των Midgets και ο Κοκκινομάλλης έπαιζε center field. Εκείνο το απόγευμα θα έπαιζαν με τους Tip Tops, μια από τις πιο δυνατές ομάδες του Πρωταθλήματος. Το παιχνίδι ήταν πολύ σημαντικό κι αυτό γιατί αν οι Tip Tops κέρδισαν, θα ήταν και οι πρωταθλητές της περιόδου και θα κέρδισαν το κύπελλο του Πρωταθλήματος Παίδων. Αν όμως κέρδισαν οι Midgets, οι ομάδες θα ήταν ισόπαλες και θα έπαιζαν ξανά το επόμενο Σάββατο.

Αυτό ήταν το πρώτο καλοκαίρι που ο Τσάρλυ έπαιζε στο Πρωτάθλημα Παίδων Μπέιζμπολ. Ο Τσάρλυ συμφώνησε να μπει στην ομάδα μόνο όταν ο προπονητής είπε

πως δεν θα χρειάζονταν τις Κυριακές να κάνουν εξάσκηση ή να δίνουν αγώνες. Ο δάσκαλος του Κυριακού Σχολείου, ο κ. Μπράουν, είχε ενθαρρύνει τον Τσάρλυ και τα άλλα αγόρια να συμμετάσχουν στα αθλήματα. Είπε πως ήταν μια καλή ευκαιρία για τα πιστά αγόρια να δίνουν τη μαρτύρια τους για τον Χριστό. Δεν ήταν, όμως, εύκολο να είσαι μάρτυρας του Χριστού μέσα σε μια αθλητική ομάδα. Ο Τσάρλυ το διαπίστωνε αυτό καθημερινά. Τα παιδιά έλεγαν βρώμικες ιστορίες, χρησιμοποιούσαν άσχημες λέξεις, προσπαθούσαν να ξεγελάσουν ή να κάνουν πονηριές πίσω από την πλάτη του προπονητή. Όμως ο Τσάρλυ ήταν αποφασισμένος να γίνει μάρτυρας του Χριστού μέσα στην ομάδα. Με την καθαρή ζωή του και το τίμιο παιχνίδι θα έδειχνε στους άλλους παίκτες πως ανήκε στον Κύριο Ιησού Χριστό και ακόμα πως ήταν μέλος της ομάδας του Θεού – της πιο δυνατής ομάδας του κόσμου! (Τοποθέτησε ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ 2.)

Ο κ. Μπράουν είχε πει στην τάξη του Κυριακού Σχολείου πως τα πιστά αγόρια και κορίτσια είναι «μικροί αθλητές» της ομάδας του Θεού. Μέλη της ομάδας του Θεού γίνονται, όταν εμπιστευθούν τον Κύριο Ιησού Χριστό ως Σωτήρα τους. (Τοποθέτησε καρδιά 3.) Από τη στιγμή που θα γίνουν μέλη της Ομάδας του Θεού, ο Θεός περιμένει από αυτά να είναι πιστά σε όποιο πόστο του παιχνιδιού κι αν τα βάλει. Στο Μπέιζμπολ ο προπονητής τοποθετεί τον κάθε παίκτη στη θέση απ' όπου θα κάνει το καλύτερο που μπορεί. Κάποιοι παίκτες είναι καλοί catchers, κάποιοι άλλοι καλοί pitchers. Κάθε άτομο έχει να κάνει μια ξεχωριστή αποστολή. Έτσι, και στην ομάδα του Θεού, υπάρχει μια ξεχωριστή θέση για τον κάθε παίκτη, και ο Θεός περιμένει από τον κάθε παίκτη να φανεί πιστός στη θέση εκείνη.

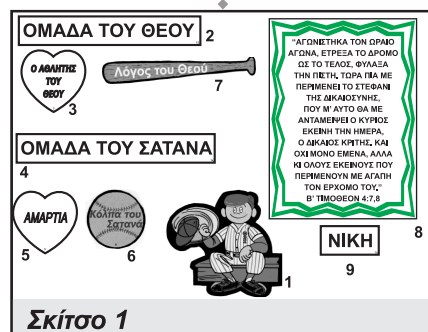
Οι πιστοί χρειάζεται να θυμούνται πως «παίζουν» εναντίον ενός πολύ δυνατού εχθρού – του Σατανά. (Τοποθέτησε ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ 4.) Στην ομάδα του Σατανά ανήκουν όλοι εκείνοι των οποίων η καρδιά είναι γεμάτη αμαρτίες και κακίες. (Τοποθέτησε καρδιά 5.) Η Αγία Γραφή λέει πως όλοι γεννιόμαστε με αμαρτωλή καρδιά (Ρωμαίους 3:23), όταν όμως δεχόμαστε τον Χριστό ως Σωτήρα η καρδιά μας γίνεται καθαρή και αγνή και γινόμαστε μέλη της ομάδας του Θεού.

Ο Σατανάς προσπαθεί συνεχώς να κάνει τους πιστούς να κάνουν λάθη. Είναι απατηλός και γεμάτος ψέματα. (Τοποθέτησε μπάλα 6.) Βάζει συνεχώς τρικλοποδιές στους πιστούς. Όμως ο Θεός δίνει στους παίκτες Του θάρρος και δύναμη για να αντιμετωπίσουν το Σατανά. Οι πιστοί έχουν το Λόγο του Θεού για να τον νικήσουν. (Τοποθέτησε ρόπαλο 7.)

Ο Τσάρλυ ήξερε πόσο υπέροχο είναι να κερδίζει η ομάδα σου ένα παιχνίδι Μπέιζμπολ, ιδιαίτερα όταν αυτός είχε βοηθήσει να κάνει μερικά από τα runs με τα οποία κέρδισε η ομάδα. Ήταν όμως ακόμα πιο υπέροχο να κερδίζεις με την Ομάδα του Θεού. Θυμόταν πόσο χαρούμενος ήταν όταν βοήθησε τον Κοκκινομάλλη να γνωρίσει τον Ιησού. Ήταν όμως και ο Μάικ ο μπρατσαδόρος στη Βιβλική Κατασκήνωση Ασημένιες Πηγές (Silver Springs). Ο Σατανάς είχε προσπαθήσει πολύ ώστε ο Τσάρλυ να κάνει αδέξιους χειρισμούς και άστοχες κινήσεις. Όμως ο Τσάρλυ είχε πάει να «χτυπήσει την μπάλα» για το Θεό και είχε νικήσει εναντίον του Σατανά, γιατί ο Μάικ ο μπρατσαδόρος κερδήθηκε για το Χριστό.

Παρόλα αυτά, δεν είχε πάντοτε σημασία η νίκη στο Πρωτάθλημα. Κάποιες φορές ο Τσάρλυ πετούσε αδέξια την μπάλα και έκανε λάθη καθώς έπαιζε στους Midgets. Συχνά δεν κατάφερνε να χτυπήσει την μπάλα με το ρόπαλο όταν ήταν η σειρά του. Αντί όμως να αποθαρρυνθεί και να τα παρατήσει, ο Τσάρλυ προσπαθούσε να δουλέψει πιο σκληρά προκειμένου να γίνει καλύτερος παίκτης.

Και στην ομάδα του Θεού, επίσης, ο Τσάρλυ έκανε συχνά λάθη. Ο Σατανάς τον ξεγελούσε και τον έβαζε να πει ψέματα, ή να χάσει την υπομονή του, ή να κάνει

πονηριές, ή να φερθεί εγωιστικά. Τέτοιες στιγμές ο Τσάρλυ ένιωθε ντροπή για τον εαυτό του. Όμως δεν τα παρατούσε· ζπούσε από το Θεό να τον συγχωρήσει. Ο Τσάρλυ γνώριζε πως αν ομολογούσε στο Θεό την αμαρτία του, Εκείνος θα τον συγχωρούσε (Α' Ιωάννη 1:9, 10.)

Υπήρχε ένα συγκεκριμένο εδάφιο στην Αγία Γραφή που το επαναλάμβανε συνεχώς στον εαυτό του ο Τσάρλυ προκειμένου να γίνει ένα πιστός αθλητής για το Θεό. (Τοποθέτησε λωρίδα 8.) Είναι το Β' Τιμόθεου 4:7, 8, όπου ο μεγάλος ιεραπόστολος Παύλος λέει: «Αγωνίστηκα τον ωραίο αγώνα, έτρεξα το δρόμο ως το τέλος, φύλαξα την πίστη. Τώρα πια με περιμένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, που μ' αυτό θα με ανταμείψει ο Κύριος εκείνη την ημέρα, ο δίκαιος κριτής. Κι όχι μόνο εμένα, αλλά κι όλους εκείνους που περιμένουν με αγάπη τον ερχομό του».

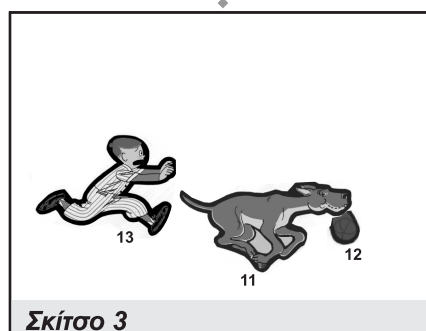
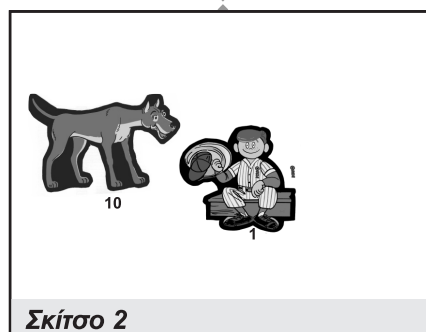
Ο Παύλος ήταν ένας πιστός παίκτης της ομάδας του Θεού. Είχε παίξει καλά παιχνίδια. Τα μάτια του τα είχε πάντοτε στραμμένα στο στόχο του – τη νίκη. (Τοποθέτησε ΝΙΚΗ 9.) Τίποτα απ' όσα ο Σατανάς μπόρεσε να κάνει ή να πει έκαναν τον Παύλο να μπερδευτεί ή να χάσει το παιχνίδι. «Θέλω κι εγώ να είμαι τέτοιος παίκτης», είπε ο Τσάρλυ στον κ. Μπράουν μια Κυριακή. «Θέλω να παίζω καλά παιχνίδια όπως ο Παύλος. Θέλω να είμαι αξιοπίστος. Μα, περισσότερο απ' όλα θέλω να είμαι πιστός στον Κύριο Ιησού και να Τον τιμώ πάντοτε. Τότε ξέρω πως θα είμαι νικητής και θα κερδίσω το βραβείο όπως ακριβώς και ο Παύλος». (Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες εκτός από τον Τσάρλυ, 1.)

Καθώς ο Τσάρλυ σκεφτόταν όλα αυτά, ένα σιγανό γρύλισμα τράβηξε την προσοχή του. Κοίταξε γύρω του και είδε έναν παράξενο σκύλο να τον παρακολουθεί με καχυποψία. (Τοποθέτησε σκύλο 10.) Ο Τσάρλυ του σφύριξε. Η ουρά του σκύλου άρχισε να κουνιέται σαν μυγοσκοτώστρα. «Έλα εδώ αγόρι μου!» του φώναξε, κουνώντας το χέρι. Ο σκύλος πλησίασε και σταμάτησε μερικά βήματα πιο μακριά απ' τον Τσάρλυ. Ο Τσάρλυ πρόσεξε πως ο σκύλος κοιτούσε το καπέλο του Μπέιζμπολ που κρατούσε στο χέρι του. Έκανε έναν μορφασμό κι άρχισε να κουνά το καπέλο του πέρα δώθε, πέρα δώθε.. Τα μάτια του σκύλου ακολουθούσαν κάθε του κίνηση. Ξαφνικά πετάχτηκε μπροστά του. Πριν ο Τσάρλυ καλά καλά καταλάβει τι συνέβαινε το καπέλο εξαφανίστηκε από τα δάχτυλά του. (Αφαίρεσε φιγούρες.)

(Τοποθέτησε φιγούρα σκύλου που τρέχει 11, καπέλο του Μπέιζμπολ 12, στο στόμα του σκύλου, Τσάρλυ που τρέχει 13.) Ο σκύλος έτρεξε μακριά αφήνοντας τον Τσάρλυ άφωνο. Μα, δεν του πήρε πολύ χρόνο να σηκωθεί όρθιος και να αρχίσει να τρέχει πίσω από το σκύλο. Καθώς έτρεχε φώναζε, «Έλα πίσω! Έλα πίσω!» Μα, τα λόγια του το μόνο που πετύχαιναν, ήταν να κάνουν το σκύλο να τρέχει όλο και πιο γρήγορα. Έτρεχαν στο δρόμο, ο σκύλος με το καπέλο του Μπέιζμπολ να κρέμεται από το στόμα του και ο Τσάρλυ να φωνάζει όσο πιο δυνατά μπορούσε προκειμένου να τον σταματήσει. Έτρεχαν κι έτρεχαν – πάνω κάτω το δρόμο, μέσα σ' ένα οικόπεδο, πάνω κάτω έναν άλλο δρόμο, γύρω από μια στροφή, μέσα από την πόρτα ενός κήπου, γύρω απ' ένα σπίτι – ώσπου τελικά ο σκύλος σταμάτησε και κουλουριάστηκε σε μια μεγάλη αυλή.

«Δώσε μου πίσω το καπέλο μου». Ο Τσάρλυ ήταν λαχανιασμένος όταν επί τέλους κατάφερε να φτάσει κοντά στο σκύλο. Ο σκύλος όμως, ζάρωσε μέσα στο χορτάρι και γρύλισε (αφαίρεσε το σκύλο 11, και Τσάρλυ 13).

Κι ενώ ο Τσάρλυ αναρωτιόταν τι έπρεπε να κάνει, άκουσε κάποιον να τον ρωτά. «Είναι δικό σου το καπέλο;» Ο Τσάρλυ γύρισε απότομα. Ένα αγόρι, περίπου στην ηλικία του, τον κοιτούσε γεμάτος περιέργεια. (Τοποθέτησε Πρέστον 14 και Τσάρλυ 15 με καρφίσα 16.)

«Ναι! Και καλά θα κάνει να μου το δώσει πίσω!» είπε ο Τσάρλυ. Το αγόρι πλησίασε το σκύλο. «Δώσε το πίσω, Γκρίφι!» τον διέταξε. Ο σκύλος υπάκουσε, σηκώθηκε πλησίασε τον Τσάρλυ κι άφησε το καπέλο στα πόδια του. Ο Τσάρλυ σήκωσε το καπέλο. *(Τοποθέτησε σκύλο 10, τοποθέτησε καπέλο 12, στο χέρι του Τσάρλυ.)*

«Ευχαριστώ!» είπε ο Τσάρλυ. Έπειτα στράφηκε στο αγόρι και ρώτησε, «Πώς είναι τ' όνομά του;»

«Γκρίφι,» απάντησε το αγόρι.

«Γκρίφι;» επανέλαβε ο Τσάρλυ, σουφρώνοντας το μέτωπό του. «Πώς και του έδωσες τέτοιο όνομα;»

Το αγόρι χαμογέλασε. «Όταν ήταν μικρός του μάθαμε να πηδά και να αρπάζει πράγματα που κρατούσαμε με τα δάχτυλα μας – κομμάτια κλωστής, παλιά πανιά, φαγητό, σχεδόν τα πάντα. Κουνούσαμε τα πράγματα πέρα δώθε. Του έγινε τέτοια συνήθεια που σύντομα άρπαζε πράγματα απ' τα χέρια όλων. Ένας Γερμανός γείτονάς μας τον αποκάλεσε der kleiner Greiffer. Μας είπε πως σημαίνει «ο μικρός αρπαχτής». Έτσι κι εμείς του δώσαμε το παρατσούκλι Γκρίφι».

Ο Τσάρλυ γέλασε. «Δεν είχα ακούσει ποτέ τέτοιο όνομα! Όμως του ταιριάζει. Θα πρέπει να θυμάμαι να μην κουνάω κάτι με τα χέρια μου όταν είναι τριγύρω. Ποιο είναι το δικό σου τ' όνομα;» ρώτησε στη συνέχεια.

Το αγόρι τεντώθηκε με περηφάνια. «Πρέστον Στάιβεσεντ Στιούαρτ!» απάντησε.

Ο Τσάρλυ ξεροκατάπιε. «Πρέστον τι;»

«Πρέστον Στάιβεσεντ Στιούαρτ!» Ο Τσάρλυ κούνησε το κεφάλι του. «Πω πω, τι ονόματα! Εγώ είμαι απλά ο Τσάρλυ Πάρσονς».

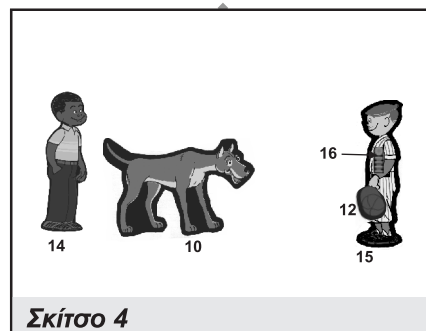
Ο Πρέστον γέλασε. «Πάρσονς; Κήρυκας;» (Σημείωση: Parson σημαίνει εφημέριος.) Και ο Τσάρλυ κατάλαβε από κείνη τη στιγμή πως είχε βρει έναν φίλο. Ο Πρέστον του είπε πως ήταν καινούργιος στη γειτονιά και πως ο πατέρας του ήταν ο διευθυντής της Triangle Trucking Company, μιας από τις μεγαλύτερες εταιρείες με νταλίκες και φορτηγά. «Θα σε πάω κάποια μέρα να δεις τις νταλίκες,» του είπε ο Πρέστον. «Κάποιες απ' αυτές είναι τόσο μεγάλες που μπορείς να ζήσεις μέσα».

Μετά ο Πρέστον έδειξε την καρφίτσα που είχε ο Τσάρλυ στη φόρμα του. «Έχω κι εγώ μια τέτοια καρφίτσα,» είπε. «Μα τη φοράω μονάχα όταν πάω στο Κυριακό Σχολείο».

Ο Τσάρλυ αισθάνθηκε ντροπή που δεν είχε μιλήσει πρώτος εκείνος για το Κυριακό Σχολείο. Όμως καιρόταν, που είχε βρει κάποιον που του άρεσε να πηγαίνει στο Κυριακό Σχολείο όσο και σε εκείνον. Σύντομα τα δυο αγόρια συζητούσαν για τους δασκάλους τους και πώς δέχτηκαν το Χριστό σαν Σωτήρα τους. Ο Πρέστον είχε ζητήσει από τον Κύριο Ιησού να γίνει προσωπικός του Σωτήρας όταν ήταν οκτώ χρόνων. Ένα βράδυ στο σαλόνι του σπιτιού τους η μητέρα του τον είχε οδηγήσει στον Χριστό.

Ο Τσάρλυ ήταν τόσο ενθουσιασμένος με τον καινούργιο του φίλο που είχε σχεδόν ξεχάσει τι ώρα ήταν. Ξαφνικά είπε, «Πρέπει να φύγω γρήγορα αλλιώς θα αργήσω στον αγώνα. Γιατί δεν έρχεσαι κι εσύ μαζί μου Πρέστον;»

«Ουάου! Αυτό θα ήταν τέλει!» είπε ο Πρέστον ενώ έτρεχε στο σπίτι για να πάρει την άδεια από τη μητέρα του. *(Αφαίρεσε όλες τις φιγούρες.)* Σύντομα τα δυο αγόρια ξεκίνησαν. Σταμάτησαν στο σπίτι του Τσάρλυ, όπου η μητέρα του τους είπε πως ο Κοκκινομάλλης είχε ήδη πάει στον αγώνα.

«Θα έρθεις κι εσύ, έτσι δεν είναι μαμά;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

Η μητέρα του χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι της. «Και βέβαια θα έρθω Τσάρλυ. Ο πατέρας σου κι εγώ θα έρθουμε σύντομα. Και θυμήσου, Τσάρλυ, δεν παίζεις μόνο για τους Midgets, παίζεις και για το Θεό». Ο Τσάρλυ και ο Πρέστον χαμογέλασαν ο ένας στον άλλο καθώς έφευγαν τρέχοντας.

Όταν έφτασαν στο γήπεδο οι δύο ομάδες έκαναν ήδη προθέρμανση. (Τοποθέτησε Τσάρλυ 15, Πρέστον 14.) «Θα είναι ένας δύσκολος αγώνας». Είπε ο Τσάρλυ με ενθουσιασμό. «Θα πρέπει να νικήσουμε τους Tip Tops!»

Κι ενώ ο Τσάρλυ με τον Πρέστον περπατούσαν κοντά στις κερκίδες, μια τσιριχτή φωνή ακούστηκε πίσω τους, «Γεια σου Τσάρλυ! Έφερα μαζί μου σήμερα τις φίλες μου για να σε ζητωκραυγάσουν». Ο Τσάρλυ γύρισε κι είδε μια ολόκληρη σειρά κοριτσιών να τον χαιρετούν. (Τοποθέτησε κορίτσια 17.) «Ζήτω οι Midgets!» ζητωκραύγασαν. «Μπράβο ο Τσάρλυ!» ζητωκραύγασε το κορίτσι με την τσιριχτή φωνή. Ο Τσάρλυ ένιωσε τα αφτιά του να κοκκινίζουν.

«Ποια είναι αυτή;» ρώτησε ο Πρέστον, δείχνοντας με το κεφάλι του το κορίτσι με την τσιριχτή φωνή. «Αυτή, φίλε μου, είναι η Πηνελόπη Λι Κέρτις,» απάντησε ο Τσάρλυ, κοιτώντας αδιάφορα τον ουρανό. «Δεν χάνει ποτέ αγώνα. Κάθεται, πάντοτε εκεί στην πρώτη σειρά. Δεν ξέρει και πολλά για το παιχνίδι, μα σίγουρα ξέρει να ζητωκραυγάει. Θα ευχόμουν να μη φώναζε μονάχα το όνομά μου».

Ο Πρέστον γέλασε. «Αυτά συμβαίνουν όταν είσαι διάσημος» (αφαίρεσε κορίτσια 17, Πρέστον 14).

Καθώς ο Τσάρλυ και ο Πρέστον (τοποθέτησε Πρέστον 14α) απομακρύνθηκαν από τις κερκίδες, μια συμμορία αγοριών τους έκοψαν το δρόμο. (Τοποθέτησε αγόρια 18.) Ήταν ένα συγκεκριμένο αγόρι που τράβηξε την προσοχή του Τσάρλυ. (Τοποθέτησε Μπούσι 19.) Είχε πολλά, κίτρινα μαλλιά που έμοιαζαν σαν να μην τα είχε χτενίσει ποτέ. Του θύμιζε την παρκετέζα που είχε η μητέρα του για να καθαρίζει τα πατώματα.

«Εσύ δεν είσαι ο first baseman των Midgets;» ρώτησε το αγόρι με τα πολλά μαλλιά.

«Ναι. Γιατί;» απάντησε ο Τσάρλυ.

Το αγόρι έσκυψε προς το μέρος του και ψιθύρισε στο αφτί του. «Έχουμε μια πρόταση για σένα».

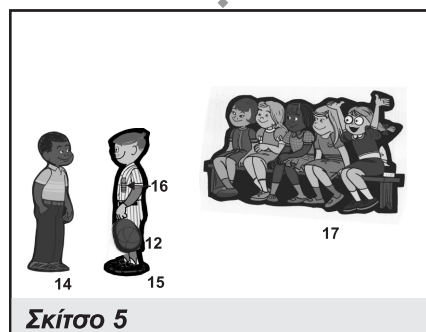
«Τι είδους πρόταση;»

«Πες του, Μπούσι», είπε ένα από τ' άλλα αγόρια. Ο Τσάρλυ χαμογέλασε αυθόρμητα όταν άκουσε το όνομα Μπούσι (Θάμνος). Του ταιριάζει τέλεια, σκέφτηκε ο Τσάρλυ.

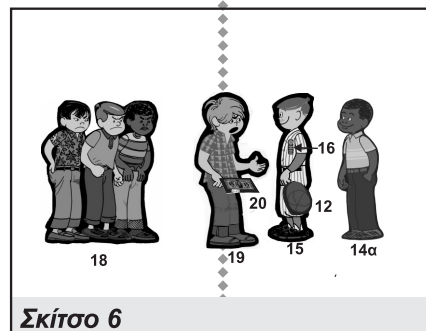
Ο Μπούσι πλησίασε ακόμα περισσότερο τον Τσάρλυ. Έβγαλε από την τσέπη του πενήντα ευρώ. (Τοποθέτησε χαρτονόμισμα 20, στα χέρια του Μπούσι.) «Τα χρήματα αυτά μπορούν να γίνουν δικά σου,» είπε, «αν μας κάνεις μια μικρή χάρη».

«Τι είδους χάρη;» ρώτησε ο Τσάρλυ. «Βοήθησε τους Tip Tops να κερδίσουν τον σημερινό αγώνα,» είπε ψιθυριστά ο Μπούσι.

Ο Τσάρλυ έκανε ένα βήμα πίσω έκπληκτος. «Τι εννοείς;» ρώτησε.

Σκίτσο 5

Σκίτσο 6

«Εννοώ να πετάξεις μερικές κακές μπαλιές, να αστοχήσεις και να αφήσεις τους Tip Tops να τοποθετήσουν μερικούς παίκτες στην πρώτη βάση. Κατάλαβες; Μπήκες;»

«Μα, δεν μπορώ να κάνω κάτι τέτοιο,» απάντησε ο Τσάρλυ. «Είναι απάτη».

«Και τι κακό υπάρχει σε λίγη απάτη; Κανείς δεν θα καταλάβει πως το έκανες επίτηδες. Εξάλλου, σκέψου τα χρήματα που θα πάρεις», ο Μπούσι κούνησε τα χρήματα μπροστά στα μάτια του Τσάρλυ.

«Γιατί είσαι διατεθειμένος να δώσεις τόσα χρήματα προκειμένου να κερδίσουν οι Tip Tops;» ρώτησε ο Πρέστον, δείχνοντας τα χρήματα που κρατούσε ο Μπούσι στα χέρια του.

«Βάλαμε στοίχημα με κάποι άλλα παιδιά πως θα νικήσουν οι Tip Tops. Και πρέπει οπωσδήποτε να κερδίσουμε το στοίχημα! Έλα, φιλαράκο, βοήθησέ μας».

«Και τι θα γίνει αν δεν σας βοηθήσω;» ρώτησε ο Τσάρλυ.

Ο Μπούσι κούνησε το κεφάλι του. «Αυτό θα είναι πολύ άσχημο για εσένα!» Ο Μπούσι έσφιξε τη γροθιά του και τη σήκωσε απειλητικά προς τον Τσάρλυ *(αφαίρεσε όλες τις φηγούρες)*.

Ο Τσάρλυ έσφιξε τα δόντια του, γύρισε την πλάτη κι απομακρύνθηκε. Ενώ έτρεχε προς την ομάδα του το μόνο που μπορούσε να σκεφτεί ήταν η απειλή του Μπούσι. Εννοούσε άραγε σί' αλήθεια αυτά που είπε; Θα θεωρούσε άραγε αυτός και η συμμορία του υπεύθυνο τον Τσάρλυ αν έχαναν οι Tip Tops; Άραγε τι θα του έκαναν αν δεν δεχόταν να κάνει την απάτη που του ζήτησαν;

Τις απαντήσεις γι' αυτές τις ερωτήσεις θα τις μάθουμε αύριο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Δεν είναι εύκολο για τους πιστούς να κάνουν πάντοτε το σωστό. Ο Σατανάς προσπαθεί να μας ξεγελάσει προκειμένου να μην υπακούσουμε το Θεό κι αυτό γιατί ξέρει πως αν μας καταφέρει να αμαρτήσουμε δεν θα είμαστε καλοί μάρτυρες για τον Κύριο Ιησού. Ο Σατανάς φέρνει πειρασμούς στη ζωή μας, όπως τους έφερε και στη ζωή του Τσάρλυ. Πιθανόν, μερικά από σας αγόρια και κορίτσια, να μη γνωρίζετε τον Κύριο Ιησού σαν προσωπικό σας Σωτήρα. Ίσως να μην είστε μέλη της ομάδας του Θεού. Θα θέλατε να γίνετε «μικροί αθλητές» για το Θεό; Το μόνο που χρειάζεται να κάνετε είναι να καλέσετε τον Κύριο Ιησού να έρθει στη ζωή σας.

Και μην ξεχνάτε το αγαπημένο εδάφιο του Τσάρλυ από το Β' Τιμόθεου 4:7, 8 «Αγωνίστηκα τον ωραίο αγώνα, έτρεξα το δρόμο ως το τέλος, φύλαξα την πίστη. Τώρα πια με περιμένει το στεφάνι της δικαιοσύνης, που μ' αυτό θα με ανταμείψει ο Κύριος εκείνη την ημέρα, ο δίκαιος κριτής. Κι όχι μόνο εμένα, αλλά κι όλους εκείνους που περιμένουν με αγάπη τον ερχομό του».

“ΑΓΩΝΙΣΤΗΚΑ ΤΟΝ ΩΡΑΙΟ
ΑΓΩΝΑ, ΕΤΡΕΞΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ
ΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ, ΦΥΛΑΞΑ
ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ. ΤΩΡΑ ΠΙΑ ΜΕ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΠΟΥ Μ' ΑΥΤΟ ΘΑ ΜΕ
ΑΝΤΑΜΕΙΨΕΙ Ο ΚΥΡΙΟΣ
ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ,
Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΚΡΙΤΗΣ. ΚΑΙ ΟΧΙ
ΜΟΝΟ ΕΜΕΝΑ, ΑΛΛΑ ΚΙ
ΟΛΟΥΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ
ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΜΕ ΑΓΑΠΗ
ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ.”
Β' ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4:7,8